

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ιωάννης Α. Κεφαλογιάννης
Βουλευτής Ρεθύμνου - Κ.Ο. Νέας Δημοκρατίας

Αθήνα, 7 Απριλίου 2026

Προς: Πρόεδρο της Ειδικής Μόνιμης Επιτροπής
Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας
της Βουλής των Ελλήνων

Θέμα: Υπόμνημα του Βουλευτή Ρεθύμνης Ιωάννη Κεφαλογιάννη επί του από 01.04.2026 αιτήματος της Ευρωπαϊκής Εισαγγελίας για την άρση της ασυλίας μου

Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε

Με το παρόν υπόμνημα εκθέτω τη νομική και πραγματική βάση της θέσης μου αναφορικά με το αίτημα της Ευρωπαϊκής Γενικής Εισαγγελέως περί άρσεως της βουλευτικής μου ασυλίας, το οποίο υποβλήθηκε στη Βουλή των Ελλήνων, στο πλαίσιο της διερεύνησης ενδεχόμενων ποινικών ευθυνών μου, δυνάμει της υπ' αριθμ. Β.Μ. ΕΕΕ 2023/3 ποινικής προκαταρκτικής δικογραφίας. Το εν λόγω αίτημα, όπως προκύπτει τόσο από το περιεχόμενο της σχετικής δικογραφίας όσο και από τα πραγματικά περιστατικά που παρατίθενται στο παράρτημα που το συνοδεύει, στερείται παντελώς νομικής και πραγματολογικής θεμελίωσης, καθόσον δεν εδράζεται σε

οποιοδήποτε αποδεικτικό στοιχείο ικανό να στοιχειοθετήσει, έστω και κατ' ένδειξη, σύνδεση του προσώπου μου με την ερευνώμενη υπόθεση.

Ειδικότερα, το αδίκημα, για την διερεύνηση του οποίου ζητείται η άρση της ασυλίας μου, βασίζεται σε δύο (2) τηλεφωνικές επικοινωνίες, στις οποίες δεν μετέχω και από τις οποίες δεν προκύπτει το ελάχιστο στοιχείο που θα καταδείκνυε δική μου γνώση για το αντικείμενό τους. Μολαταύτα, φέρομαι να έχω προκαλέσει την απόφαση στον τότε Πρόεδρο του ΟΠΕΚΕΠΕ, Δημήτριο Μελά να τελέσει την πράξη της απιστίας σε βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Συγκεκριμένα, μου αποδίδεται ότι την 02.10.2021 και την 24.11.2021, ενεργώντας από κοινού με τον τότε συνεργάτη -και, στην πραγματικότητα, ουδέποτε Διευθυντή καθ' οιονδήποτε ουσιαστικό ή τυπικό τρόπο- του πολιτικού μου γραφείου, Ιωάννη Τρουλλινό, προκάλεσα την απόφαση στον Δημήτριο Μελά να εμποδίσει την ανάκτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων σε παραγωγούς χρηματικών ποσών, επιφέροντας ζημία στην περιουσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Καθώς, όμως, ελλείπει οιοσδήποτε ενδείκτης δικής μου εμπλοκής, γίνεται καταφυγή σε παντελώς εξωνομικές έννοιες, όπως είναι ο δήθεν «μηχανισμός πολιτικής παρέμβασης» του γραφείου μου και η δήθεν θέλησή μου να ωφελήσω με τρόπο παράνομο την «εκλογική μου πελατεία». Τούτες χρησιμοποιούνται ως βάσεις της κατηγορίας σε βάρος μου, παρά το ότι είναι -και αυτές- αυθαίρετες, ως μη υποστηριζόμενες από οιοδήποτε στοιχείο που θα μπορούσε να οδηγήσει σε κατάφασή τους. Πριν, όμως, την αξιολόγηση των διαλαμβανομένων στο παράρτημα του αιτήματος της άρσης της ασυλίας μου, θα πρέπει να επισημανθούν τα εξής:

Πρωτίστως, η επιχειρούμενη απόδοση σε εμένα ρόλου υποκινητή ή ωφελούμενου από παράνομες παρεμβάσεις στη Διοίκηση προσκρούει ευθέως στη σταθερή και διαχρονική στάση που έχω τηρήσει κατά την άσκηση των καθηκόντων μου. Η πολιτική μου παρουσία από το 2012 μέχρι και σήμερα ουδέποτε συνδέθηκε, καθ' οιονδήποτε τρόπο, άμεσα ή έμμεσα, με πρακτικές παρασκηνιακής μεσολάβησης, αθέμιτης επιρροής ή εξυπηρέτησης ιδιωτικών συμφερόντων, αλλά αντιθέτως εδράζεται στην πάγια αντίληψη ότι ο πολιτικός, όπως και κάθε πολίτης, οφείλει να κινείται αποκλειστικά εντός των ορίων της νομιμότητας και να σέβεται τη λειτουργική αυτοτέλεια της διοίκησης. Πρόκειται για διαχρονικό γνώρισμα της δημόσιας στάσης μου, το οποίο επιβεβαιώνεται όχι μόνο από την πολιτική μου διαδρομή, αλλά και από

τον τρόπο με τον οποίο με αντιλαμβάνονταν ακόμη και πρόσωπα που επεδίωκαν, για δικούς τους σκοπούς, το αντίθετο.

Προς επίρρωση των ανωτέρω, είναι χαρακτηριστικοί οι διάλογοι που περιλαμβάνονται στη δικογραφία η οποία διαβιβάστηκε στη Βουλή των Ελλήνων τον Ιούνιο του 2025. Σε αυτήν γίνονται αναφορές στο όνομά μου εμπλεκομένων προσώπων, που σχετίζονται με ελέγχους του ΟΠΕΚΕΠΕ για την ορθότητα της καταβολής κοινοτικών ενισχύσεων και **αποτυπώνεται με καθαρότητα η δυσφορία, ο εκνευρισμός και η αγανάκτηση τους, εξαιτίας της δικής μου μη ανταπόκρισης σε ικανοποίηση σχετικών αιτημάτων τους.** Ματαιωμένοι, μάλιστα, από τη στάση μου που δεν τους επιτρέπει να εξασφαλίσουν πολιτική συνδρομή ή παρέμβαση, οι εμπλεκόμενοι αποδίδουν στο πρόσωπό μου «απάθεια», με χλευάζουν με εκφράσεις όπως «ο Κεφαλογιάννης, να μην πω τί κάνει, κοιμάται όλορθιος..», «κοιμάται τον ύπνο του δικαίου», «Ο Κεφαλογιάννης μρε, εγώ έχω πάει τρεις φορές. Δεν έχω στη ζωή μ (ακατάληπτο περιεχόμενο) το σπίτι, ένα ρουσφέτι δεξιό. Τρία του ζήτησα οπέρυσι στο στο γραφείο του. Ούτε ένα. Είναι το γραφείο του βιτρίνα. Εγώ είμαι, έχω μεγάλα παράπονα από τη Νέα Δημοκρατία.[...].», χρησιμοποιούν ανοίκειες εκφράσεις («είναι άλλο γκου άλλα») και συμπεραίνουν ότι «θα γυρεύει τσι ψήφους» του, υπονοώντας ότι θα «τιμωρηθώ» εκλογικά, ακριβώς διότι δεν ικανοποιούνται τα αιτήματά τους.

Ιδιαίτερη δε βαρύτητα έχει το γεγονός ότι, μέσα στο ίδιο πλαίσιο συνομιλιών, αποτυπώνεται και μια κρίσιμη παραδοχή, η οποία φωτίζει με εξαιρετική καθαρότητα τον τρόπο με τον οποίο γινόταν αντιληπτή η δική μου στάση. Συγκεκριμένα, η δημοσιοποιημένη αναφορά του τότε Αντιπρόεδρου του ΟΠΕΚΕΠΕ «τί να πει ο άνθρωπος, νομικός είναι· να μου πει μην κάνεις έλεγχο;» δεν αποτελεί ρητορικό σχόλιο άνευ αξιολόγησης. Αποτελεί, αντιθέτως, ευθεία αναγνώριση ότι το πρόσωπό μου ήταν συνδεδεμένο με μια αξιακή και ηθική αντίληψη για τα πράγματα, η οποία ουδέποτε θα μου επέτρεπε να υποδείξω ποτέ την αναστολή ή τη ματαίωση ελέγχου ή θα με έκανε να νομιμοποιήσω παρεμβάσεις εκτός πλαισίου και να λειτουργήσω κατά τρόπο αντίθετο προς τη νομιμότητα.

Εξάλλου, κρίσιμο είναι ότι, όταν, τον Ιούνιο του 2025, έλαβα γνώση συνομιλιών του τότε συνεργάτη μου, οι οποίες εμπεριέχονται στη δικογραφία αυτή και θα μπορούσαν να προκαλέσουν υπόνοιες για το πρόσωπό μου, αποφάσισα άμεσα τη διακοπή της συνεργασίας μας.

Υπό το φως των ανωτέρω πραγματικών δεδομένων και σε σχέση με τα διαλαμβανόμενα της ποινικής προκαταρκτικής δικογραφίας, επί της οποίας ερείδεται το υποβληθέν αίτημα άρσεως της ασυλίας μου, επισημαίνονται τα ακόλουθα: Είναι προφανές πως η παράθεση της πλήρους επιχειρηματολογίας που θα καταδείκνυε την νομική και ουσιαστική αβασιμότητα της κατηγορίας που μου αποδίδεται δεν έχει νόημα να γίνει στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας, στην οποία κρίνεται η σύνδεση ή μη του αποδιδόμενου σε εμένα αδικήματος με την άσκηση των καθηκόντων ή την πολιτική μου δραστηριότητα. Ως εκ τούτου, περιορίζομαι, εν προκειμένω να επισημάνω ότι δεν υπάρχει η ελάχιστη ένδειξη πως οι δύο (2) τηλεφωνικές επικοινωνίες μεταξύ του Ιωάννη Τρουλλινού και του Δημητρίου Μελά, πραγματοποιήθηκαν κατόπιν δικής μου απόφασης ή ότι ο ίδιος υπέδειξα, παρακίνησα, επέβαλα, έπεισα ή μετήλθα τα μέσα της πειθούς και της φορτικότητας σε οιονδήποτε προς την κατεύθυνση τέλεσης αξιόποινης πράξης. Καμία, άλλωστε, δική μου απόφαση ή παραίνεση δεν χρειαζόταν για την πραγματοποίηση αυτών των επικοινωνιών, καθώς από το περιεχόμενό τους αποδεικνύεται άνευ άλλου τινός η προηγούμενη γνωριμία, η οικειότητα και η άνεση στην επικοινωνία μεταξύ του Δημητρίου Μελά και του Ιωάννη Τρουλλινού. Ως προς τούτο, παραπέμπω -όπως ενδεικτικώς- στο περιεχόμενο της επικοινωνίας τους την 02.10.2021 και ώρα από 20.55'.18, το οποίο έχει ως εξής:

«Τρουλλινός Ιωάννης: Καλώς τόνα

Μελάς Δημήτριος: Έλα Γιαννάκο μου, καλά είσαι;

Τρουλλινός Ιωάννης: Τί κάνεις;

Μελάς Δημήτριος: Μπορείς;

Τρουλλινός Ιωάννης: Μπορώ μπορώ αλλά θέλεις να σε πάρω από το σταθερό σε πέντε λεπτά για να σε ακούω και πιο καλά; Θα μπορείς;

Μελάς Δημήτριος: Ναι ναι ναι ναι

Τρουλλινός Ιωάννης: Ωραία σε παίρνω έλα φιλιά».

Το ίδιο ακριβώς κλίμα προκύπτει και από το περιεχόμενο των δύο (2) διαλόγων τους, που θεμελιώνουν την κατηγορία για την οποία ζητείται να ερευνηθώ, η διάρκεια των οποίων θα αρκούσε από μόνη της να αποδείξει την οικειότητα μεταξύ τους (3.034 δευτερόλεπτα διαρκεί η επικοινωνία τους την 02.10.2021 και 3.301 δευτερόλεπτα

διαρκεί η επικοινωνία τους την 24.11.2021). Το ίδιο αποδεικνύεται από το γεγονός ότι αμφότερες οι συνομιλίες πραγματοποιούνται σε καταφανώς μη εργάσιμες ώρες (η συνομιλία της 02.10.2021 πραγματοποιείται την ώρα 21:02:26 και η συνομιλία της 24.11.2021 πραγματοποιείται ώρα 22:32:05) και από το ότι η πρώτη εξ αυτών πραγματοποιείται ημέρα Σάββατο.

Σε κάθε περίπτωση, στους διαλόγους αυτούς **δεν γίνεται η παραμικρή αναφορά που θα μπορούσε να οδηγήσει σε κατάφαση ενδείξεων περί του ότι ο ίδιος τελώ σε γνώση των υποθέσεων για τις οποίες οι ανωτέρω συνομιλούν και ότι ο Ιωάννης Τρουλλινός επικοινωνήσε με τον Δημήτριο Μελά για την επίλυσή τους μετά από κοινή μας απόφαση ή ενεργώντας κατ' εντολή μου. Πολλώ δε μάλλον, δεν υπάρχει η ελάχιστη αναφορά που θα μπορούσε να θεμελιώσει ένδειξη περί του ότι προκάλεσα την απόφαση στον Δημήτριο Μελά να επιλύσει τις εν λόγω υποθέσεις, παραβαίνοντας τους κανόνες επιμελούς διαχείρισης και προκαλώντας βέβαιη ζημία στους πόρους του προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τελώντας -δηλαδή- το αδίκημα της απιστίας.**

Απόδειξη τούτου είναι το ότι οι αναφορές περί του ότι εγώ «ενεργώντας από κοινού, κατόπιν συναπόφασης και με κοινό δόλο με τον [...] Ιωάννη Τρουλλινό του Κωνσταντίνου, με πρόθεση προκάλεσ[α] σε άλλον την απόφαση να εκτελέσει την άδικη πράξη που διέπραξε» εκφέρονται μεν ωσάν να ήταν δεδομένα, χωρίς όμως την επίκληση οιαδήποτε στοιχείου που θα μπορούσε να γεννήσει υπόνοιες για την αλήθεια τους. Όσον αφορά δε την γενικότερη παραδοχή που γίνεται στο παράρτημα, το οποίο συνοδεύει το αίτημα άρσης της ασυλίας μου περί του ότι «[...] στην προκειμένη υπόθεση, εάν ο βουλευτής έδωσε την εντολή ή κατεύθυνση στον συνεργάτη του (ο οποίος λειτούργησε ως ενδιάμεσος ηθικός αυτουργός) να επικοινωνήσει με τον φυσικό αυτουργό- Πρόεδρο του ΟΠΕΚΕΠΕ για να προωθήσει το παράνομο αίτημα, ο βουλευτής παραμένει ποινικά υπεύθυνος στο ακέραιο ως ηθικός αυτουργός της τελικής πράξης» είναι σαφές πως αυτή δεν συνιστά παρά μόνο μία υπόθεση. Η εν λόγω υπόθεση, όμως, δεν κατατείνει σε οτιδήποτε ποινικά ενδιαφέρον, στον βαθμό που δεν συνοδεύεται από την παράθεση οιαδήποτε πραγματικού περιστατικού που να ενδεικνύει ότι πράγματι «έδωσ[α] την εντολή ή κατεύθυνση στον συνεργάτη [μ]ου (ο οποίος λειτούργησε ως ενδιάμεσος ηθικός αυτουργός) να επικοινωνήσει με τον φυσικό αυτουργό- Πρόεδρο του ΟΠΕΚΕΠΕ για να προωθήσει το παράνομο αίτημα».

Συναφώς, σχετικά με τις αναφορές ότι «[...] οι διερευνώμενοι ως ύποπτοι συνεργάτες των βουλευτών δεν επικοινωνούν με τον Πρόεδρο του ΟΠΕΚΕΠΕ ως απλοί ιδιώτες, αλλά λειτουργούν υπό τον μανδύα και το θεσμικό βάρος του βουλευτικού γραφείου» και ότι «η κλήση από τον συνεργάτη αντλεί την πειστικότητα και τη φορτικότητα της αποκλειστικά από την πολιτική ισχύ του ονόματος του βουλευτή- εντολέα του, μέσω της οποίας κάμπτεται η βούληση του φυσικού αυτουργού», θα πρέπει να επισημανθούν τα εξής: οι εν λόγω κρίσεις δεν συμπλέουν με βασικές αρχές του ποινικού δικαίου, όπως είναι η αρχή της ενοχής, η οποία απαιτεί γνώση των στοιχείων αξιόποινης πράξης από τον δράστη της και θέλησή του να τα παράγει («nullum crimen sine culpa»). Σε επίπεδο ενδείξεων ενοχής, η εφαρμογή της αρχής αυτής θα προϋπέθετε αναφορές του Ιωάννη Τρουλλινού προς τον Δημήτριο Μελά όπως- ενδεικτικά- ότι μεταφέρει δικά μου αιτήματα προς αυτόν ή -έστω- ότι ο ίδιος ενδιαφέρομαι για την παντί τρόπο επίλυση των ζητημάτων που συζητούν. Τέτοια αναφορά, όμως, δεν υπάρχει και η συλλογιστική περί «πολιτικού μανδύα» και «πολιτικής ισχύος» είναι ατελέσφορη να υποκαταστήσει τα συγκεκριμένα στοιχεία που ορίζονται στο άρθρο 46 παρ. 1 ΠΚ, και ειδικότερα, α. την πρόκληση σε άλλον της απόφασης διάπραξης συγκεκριμένης αξιόποινης πράξης, β. την διάπραξη από άλλον της πράξης αυτής και γ. την ηθελημένη πρόκληση της απόφασης για διάπραξη από άλλον της αντικειμενικής υπόστασης ορισμένου εγκλήματος με γνώση, θέληση ή αποδοχή του.

Σημειωτέον, επίσης, ότι οι ως άνω κρίσεις που εκφέρονται, και δη κατά τρόπο αξιωματικό, παραγνωρίζουν πλήρως τον τρόπο λειτουργίας ενός πολιτικού γραφείου, εκλαμβάνοντας ως δεδομένο το παντελώς ανέφικτό για κάθε βουλευτή, ήτοι το ότι γίνεται ο ίδιος κοινωνός κάθε αιτήματος κάθε ψηφοφόρου του και είναι αυτός που ενεργεί -είτε αυτοπροσώπως είτε δίνοντας εντολές και κατευθύνσεις στους συνεργάτες του- για την επίλυσή του. **Η προσέγγιση αυτή δεν είναι απλώς πραγματολογικά εσφαλμένη, αλλά και νομικά επικίνδυνη**, καθόσον οδηγεί σε μια απαράδεκτη γενίκευση που μετατρέπει την πολιτική ιδιότητα σε τεκμήριο ενοχής, καθώς κάθε ενέργεια συνεργάτη αποδίδεται αυτομάτως στον βουλευτή, ανεξαρτήτως γνώσης, βούλησης ή συμμετοχής αυτού.

Περαιτέρω, σχετικά με την αποδιδόμενη σε εμένα σκοπιμότητα περί δήθεν επιδίωξης ενίσχυσης της «εκλογικής μου πελατείας», αυτή στερείται όχι μόνο αποδεικτικής βάσης, αλλά και στοιχειώδους λογικής συνοχής, καθόσον καταρρίπτεται ευθέως από τα ίδια τα αντικειμενικά εκλογικά δεδομένα. Και τούτο διότι, το αποδιδόμενο κίνητρο

οφείλει να παρουσιάζει ελάχιστη αντιστοιχία προς το αποτέλεσμα που φέρεται ότι επιδιώχθηκε, η οποία εν προκειμένω δεν υφίσταται.

Ιδιαίτερως ενδεικτική είναι, κατ' αρχάς, η προσωπική μου εκλογική επίδοση. Συγκεκριμένα, σε περιοχές με άμεση συνάφεια προς τα εξεταζόμενα πραγματικά περιστατικά, οι σταυροί προτίμησης που έλαβα κατά την εκλογική αναμέτρηση του Μαΐου 2023 ανήλθαν σε 119 (από 217 που είχα λάβει το 2019), επί συνολικής προσωπικής επίδοσης 11.364 στον Νομό Ρεθύμνου, καταγράφοντας σαφή μείωση σε σχέση με την εκλογική αναμέτρηση του 2019. **Το στοιχείο αυτό όχι απλώς δεν συνάδει, ούτε κατ' ελάχιστον, με την εικόνα πολιτικού προσώπου που φέρεται ότι αποκόμισε εκλογικό όφελος από τις αποδιδόμενες πράξεις αλλά αντιθέτως, αποτυπώνει εκλογική αποδυνάμωση και, συνακόλουθα, σημαίνει την πλήρη έλλειψη οποιασδήποτε ωφέλειας.**

Σε επίπεδο κομματικής επιρροής, τα δεδομένα οδηγούν στο ίδιο ακριβώς συμπέρασμα. Στον Νομό Ρεθύμνου, η Νέα Δημοκρατία κατά την εκλογική αναμέτρηση του Μαΐου 2023 καταγράφει στασιμότητα καθώς έλαβε ποσοστό 37,10%, σημαντικά χαμηλότερο του πανελλαδικού μέσου όρου και μόλις κατά 0,55% αυξημένο σε σχέση με το 2019, ενώ κατά την εκλογική αναμέτρηση του Ιουνίου 2023 το ποσοστό αυτό διαμορφώθηκε στο 36,67%, ήτοι μόλις κατά 0,12% υψηλότερο έναντι της προηγούμενης εκλογικής αναμέτρησης.

Η εικόνα καθίσταται ακόμη πιο αποκαλυπτική σε συγκριτικό επίπεδο, καθώς στους λοιπούς νομούς της Κρήτης κατά το ίδιο χρονικό διάστημα καταγράφεται σαφώς μεγαλύτερη εκλογική άνοδος της Νέας Δημοκρατίας, ήτοι +7,16% στα Χανιά, +5,32% στο Ηράκλειο και +5,66% στο Λασιθί. Συνεπώς, η μόνη περιφερειακή ενότητα στην οποία, εάν η κατηγορία ευσταθούσε, θα ανέμενε κανείς να αποτυπωθεί το υποτιθέμενο αποτέλεσμα της αποδιδόμενης συμπεριφοράς, είναι ακριβώς εκείνη στην οποία τέτοιο αποτέλεσμα δεν προκύπτει.

Περαιτέρω, σε επίπεδο επιμέρους τοπικών κοινωνιών, τα δεδομένα δεν επιβεβαιώνουν απλώς την απουσία ωφέλειας, αλλά καταδεικνύουν και την ενίσχυση άλλων πολιτικών δυνάμεων. Στον Δήμο Μυλοποτάμου, το ΠΑΣΟΚ, από ποσοστό 9,82% το 2019 ανήλθε στο 21,47% τον Μάιο του 2023 και εν συνεχεία στο 42,44% τον Ιούνιο του 2023, αναδεικνυόμενο σε πρώτο κόμμα, ενώ στα Ζωνιανά, κατά την εκλογική αναμέτρηση

του Μαΐου 2023, πρώτο κόμμα αναδείχθηκε ο ΣΥΡΙΖΑ με ποσοστό 40,45%, έναντι 38,55% της Νέας Δημοκρατίας.

Ενόψει του συνόλου των ανωτέρω, καθίσταται προφανές ότι η αποδιδόμενη σε εμένα πράξη στερείται παντελώς τόσο νομικής όσο και πραγματικής θεμελίωσης. Δεν υφίσταται ούτε η ελάχιστη ένδειξη προσωπικής μου εμπλοκής, ούτε αποδεικνύεται γνώση, βούληση ή οποιαδήποτε μορφή συμμετοχής μου στις αποδιδόμενες πράξεις, ενώ, περαιτέρω, η ίδια η επιχειρούμενη θεμελίωση κινήτρου καταρρέει υπό το βάρος αντικειμενικών δεδομένων. Η υπό κρίση κατηγορία δεν συνιστά παρά μία ερμηνευτική κατασκευή, αποσυνδεδεμένη από τα πραγματικά περιστατικά και ασύμβατη με τις θεμελιώδεις αρχές του ποινικού δικαίου.

Καθώς όμως η κατασκευή αυτή δύναται να πλήττει την ηθική μου υπόσταση η προσφυγή στη δικαστική κρίση συνιστά τη μόνη πρόσφορη οδό για την πλήρη αποκατάσταση της τιμής και της υπόληψής μου. Η δημόσια ζωή, και ιδίως η άσκηση κοινοβουλευτικών καθηκόντων, προϋποθέτει όχι μόνο την τήρηση της νομιμότητας, αλλά και την ύπαρξη αισθήματος της πλήρους εμπιστοσύνης των πολιτών προς τους θεσμούς. Αυτή επιβάλλει την πλήρη απομάκρυνση κάθε σκιάς, μέσω της προσήκουσας δικαστικής διαδικασίας.

Διά ταύτα, ζητώ από την Ειδική Μόνιμη Επιτροπή Κοινοβουλευτικής Δεοντολογίας να εισηγηθεί υπέρ της άρσης της ασυλίας μου, προκειμένου η υπόθεση να αχθεί ενώπιον της τακτικής Δικαιοσύνης και να κριθεί επί της ουσίας της, με μοναδικό γνώμονα την αλήθεια και την εφαρμογή του νόμου.

Με τιμή

Ιωάννης Α. Κεφαλογιάννης